

fram for partiet

SEPT.

77.

LEDER: ---

Forbered ungdomsdiskusjonen med undersøkelser!

Kampanja for å rette opp ungdomsarbeidet vil starte med en avdelingsdiskusjon om ungdommen. Denne diskusjonen vil ta opp ungdommens rolle og betydning og hvilke oppgaver partiet står overfor i ungdomsarbeidet. Til diskusjonen vil det bli klassikerstudier. Det er ikke bare den teoretiske forståelsen for ungdommens rolle og betydning vi mangler. Vi veit alt for lite om RU/NKS, om hvordan den uorganiserte ungdommen på vårt sted har det. Derfor vi skal føre kan par ja vellykka i favr, kom mer vi ikke utenom denne kunnskapen. Den må være grunnlaget for tiltake våre. Derfor en har slikt materiale allerede til diskusjonen i oktober, er vi overbevist om at møtet blir bedre. De slipper en å sitte og lure: "Er det egentlig sånn i RU", "Er det virkelig slike problemer ungdommen har". Diskusjonen blir mer konkret og knytta til virkeligheten på deres plass.

Desuten: Derfor laget sender DS en kopi av undersøkelsen vil DS sitte med en mengde stoff som er gull verdt og som det ellers ville ta måneder å samle inn. DS har allerede starta opp slike undersøkelser, og vi kan love at dere får vite mye nytt

og ting dere aldri har drømt om! Avdelingsstyret bør organisere møtene, men alle partimedlemmer kan snakke med ungdommer! Dere kan f.eks. stille slike spørsmål på undersøkelsesmøtene:

- Møte med RU/NKS-medlemmer:
- Hvilke organisasjoner deltar dere i?
 - Hvordan rekrutterer laget?
 - Hva gjør dere i fritida?
 - Hvor ofte har dere møter?
 - Hvordan er møtene?
 - Hva synes dere mangler i RU/NKS's politikk/aktiviteter?
 - Hvordan ser dere på ungdommen på deres sted?

Når det gjelder ungdom utafør RU, kan en spørre både RU/NKS-medlemmer og den uorganiserte ungdommen direkte om dette.

F.eks:

- Hva er ungdommen opptatt av/påisfornoyd med?
- Hva driver ungdommen med?
- Hva finnes av organisasjoner/aktiviteter?
- Hvordan ser ungdommen på RU/NKS?
- Hvordan er forholda på skolen, jobben i streket osv.

--- Vær forberedt! ---

Alle ler seg vel i hjæl av de usigelig opportunistiske, feige, amatøristiske SV-folka? Som har gjort alt de kan for å ikke offentliggjøre listene over etterretningsfolk? Som leide purken dit hvor listene var i bare feighet og redsel? Som oppbevarte listene slik at purken kunne finne dem?

Det er firt å få seg en god latter, men det er alvor her også. Jeg er sikker på at purken slår til mot klassekammerens lokaler og folk rår som helst. "Skål finne origir altelegrammet om: Sovjet/Barentshavet" osv. Eller andre påskudd. Påskudd for å komme seg inn i husene til folk, enten det er KK journalister eller andre kamerater! "Dokumentet er antakelig hos der og den, vi ser etter". Det er en del kamerater i denne byen som er kjent som MLere, eller som venker sammen med slike. Ingen må tru at de er trygge, eller tjente for purken! Purken kan finne påskudd for å komme seg hvor som helst. "Den og den er regelmessig og henter KK - han kan ha fått stukket dokumentene til seg." osv. Politiet vil som regel slett ikke være nest interessert i "dokumentet" o.l., men MLerne og hva de kan finne hjemme hos dem, og hva de kan få ut av MLerne ved å forhøre dem om hvem de kjenner, osv. Leting etter "dokumenter" kan brukes som påskudd til å bryte seg inn hos hvem som helst!

Er du forberedt?

FAKSIMILEN: Redaktør Hans Hetler i fascistbladet Minut foran arkivene som inneholder 60 000 navn.

Svein

"STEMMER"

At vi har små sjanser til å få mandat i år, skal ikke forhindre at vi legger stor vekt på å få stemmer. Et annet mål med den revolusjonære valgkampen, er nemlig å rive flest mulig vekk fra de borgerlige arbeiderpartiene og over til oss. Hvordan kan vi klare dette i et valg på en annen måte enn ved å overbevise folk om at de må slutte å stemme på DNA, SV og "NKP", og stemme på RV i stedet?

Kamerater som merer at stemme... til folk ikke er noe å trakte etter, ser ikke at det går an å støtte den revolusjonære bevegelsen på flere nivåer. Vi skal bruke valgkampen til å rekruttere folk, og det er både bra og riktig. Men vi ønsker også støtte fra folk som ikke kjenner alle sider av vår politikk, og som ikke er enige med oss i alt. Å stemme på oss kan være det første skrittet disse folk tar i riktig retning, og mange av dem vil vi kanskje kunne rekruttere alt om noen måneder.

"SMAL"

Den andre feilaktige strømmingen i valgkampen, hevder at RV er en "smal front", ja, i virkeligheten bare et dekknavn for AKP. Og det er klart at dersom vi ikke legger oss i selen for å mobilisere folk til å stemme RV, så vil vi sjøl sørge for at fronten blir "smal". Programmet til RV er av slik karakter, at det samsvarer med interessene til hele arbeiderklassen og alle dens allierte. Om dette skal gi opphav til en bred eller "smal" front, er opp til oss og de partilause aktivistene å bestemme.

— Bruk fantasien og finn på nye metoder for å selge Klassekampen. Her har noen tatt med seg trekkspillet og sangstemmen på stand på Grønlands torg i Oslo.

METODER

Målsettinga med valgkampen er altså å få flest mulig til å stemme Rød Valgallianse. Hvilke metoder skal vi ta i bruk for å nå dette målet? På den ene side ønsker vi å nå bredt ut, og på den andre side ønsker vi å diskutere grundig med folk for å fjerne det som hindrer dem i å stemme RV. Dette betyr at vi må legge vekt på massepropagandaen, stands, fabrikkutdelinger, plakater o.l. Samtidig er, som alltid ellers, grundige diskusjoner mann til mann hovedmetoden for å løse motsigelsene til folk. Vi må gå på husbesøk, og i tillegg kan vi arrangere husmøter, der vi inviterer arbeidskamerater, naboer og en representant for RV, hjem til oss for å diskutere RV sin politikk.

Vi skal rive folk laus fra de borgerlige partiene, og vi må derfor legge stor vekt på å avsløre den arbeiderfiendtlige politikken deres. Tidligere blei det lensert en ide om å plage andre partiers stands og møter for å vise tydelig hva disse står for. Dette synes de fleste er litt for tøft, og vi har få erfaringer med det. Der vi har forsøkt, har vi imidlertid hatt stort hell (Tenk på Kr.f-møtet i Bergen, der dobbeltmoralen og kvinneforakten blei trukket fram i lyset.).

Nøkkelen til framgang er skoloring, at vi skaffer oss kjennskap til vår egen og andre partier sin politikk. Vet er bare uvitenhet som får oss til å frykte borgerlige politikere, og uvitenhet finnes det botemidler mot.

RV- GRUPPENE

Skal vi gå mann av huse for å mobilisere alle vi kjenner til å stemme RV? Ja, det skal vi, men vi må ikke blåse verken i planlegginga eller i de mer usikre aktivistene som ikke helt tør gå til folk på egenhånd. I det hele tatt - vi må mobilisere RV-gruppene, og drive aktiviteten vår gjennom dem.

Det er ingen ting i veien for at vi opererer flere sammen, satt opp inntil enkelte aktivister kan risikere å bli sittende hjemme, så er det utmerka å gå to og to på husbesøk.

21. AUG. + 11. SEPT.

Et annet problem som melder seg med full tyngde i disse dager, er: Hvordan skal vi kombinere valgkampen med mobiliseringa til 21/8 og 11/9? For å gi et kort og skjematisk svar, så vil jeg si: Bruk valgkampen til å mobilisere til 21/8 og 11/9!

Kampen mot supermakten er en viktig del av valgkampen til RV, og vi må snarest ta 21/8 og 11/9 opp til diskusjon i gruppene for å få med de partiløse aktivistene. Gruppene må lage særegne måleetteringer for hvem de skal mobilisere til demonstrasjonene og samle inn underskrifter til 21/8-annonnene. Hvis hver RV-gruppe setter seg som mål å avholde en 21/8- og en 11/9-stand hver, så er vi godt igang med markeringene.

I fjor oppstoderte vi at det hadde eksistert ei linje som ikke brydde seg særlig om folk gikk i toget, bare de skreiv under på underskriftslista og betalte 10 kroner. Vi samle inn 11 300 underskrifter i fjor, og vi skal samle inn enda flere i år. Men vi må aldri glemme at det viktigste er å få folk i toget, og vi må bruke underskriftslista som et hjelpemiddel i mobiliseringa, ikke som et mål i seg sjøl.

Oppgavene i høst gir oss ei utmerka anledning til å vise at vi kan stå på to bein. Hovedsaken må være å planlegge nøye og trekke de partiløse revolusjonære aktivt med i arbeidet.

FRAM FOR EN SEIERRIK VALGKAMP!

MASSE KONFERANSER

Meningen med denne artikkelen er å skulle få igang valgkampen etter ferien. Erfaring viser imidlertid, at det skrevne ord ikke er nok alleine. Derfor vil det bli holdt tre massekonferanser med gruppediskusjoner i august, to for voksne og ei for ungdom. Her bør alle aktivister stille. Partikameratene må gå i spissen ved å røte fulltallig og oppfordre alle partiløse revolusjonære til å bli med. Følg med i KK om det konkrete innholdet.

Kamerater, valginspurten nærmer seg. I denne fasen blir det avgjort hvor stor del av klassen som vil gå til revisjonistene og sosialdemokratene, og hvor mange som vil gå til oss.

- Mobiliser RV-gruppene til å skaffe mange stemmer!
- Fram for slagkraftige demonstrasjoner 21/8 og 11/9!
- Fram for en seierrik valgkamp!

Valgansvarlig.

sammenliknet med partiets, og gir forbundets virksomhet en bestemt ungdommelig karakter, en karakter som er tilpasset ungdommen og forståelig for den.

KUF er ingen organisasjon for "utvalgte", den er en masseorganisasjon. Dens oppgave er ikke bare å samle de framskredne elementene, men også å omfatte den arbeidende ungdommens breie masser organisatorisk i sine ledd og utover den organisatoriske sammenheng må KUF gjennom forskjellige middel (agitasjon og propaganda, presse, aksjoner, ulike hjelpeorganisasjoner osv) strekke ut sin innflytelse og sin ledelse over massene. Forbundet må strebe etter å erobre flertallet av arbeiderungdommen og de øvrige avgjørende skikt av den arbeidende ungdommen. Det er en av de helt nødvendige vilkåra i kampen for proletariatets diktatur. Senere har KUF oppgava å organisere hele arbeiderungdommen og de beste skiktene av den arbeidende ungdommen i det hele tatt i sine ledd.

Under alle omstendigheter er KUF som kommunistisk oppfostringsorganisasjon og forskole til partiet en betydelig breiere organisasjon enn det kommunistiske partiet. Dets rekker står under legale forhold åpne for hver ung arbeider og hver ung arbeiderkvinne. KUF skal derfor strebe etter å overtreffen KP i størrelse. KUF er også når det gjelder den sosiale sammensetninga breiere innretta, ettersom den som oppfostringsorganisasjon kan og må mer enn partiet strebe etter å trekke halvproletare og de øvrige arbeidende elementer i by og på land inn i sine rekker..." (66-68)

Derne kampen er KUFs organiserte deltakelse i proletariatets og de arbeidendes generelle klasse kamp, og at de innen rammene for denne bringer fram og kjemper for de spesielle krava, og for den arbeidende ungdommens interesser på alle områder av dets liv og dets kamp, framfor alt kampen mot militarismen og den imperalistiske krigen, samt for arbeiderungdommens økonomiske krav.

KUF vender seg mot "ungdomssyndikalismens" ideer, som mener arbeiderungdommen kan føre kampen isolert og ehelt for seg sjøl. KUF er en del av hele den kommunistiske bevegelsen. KP er lederen for den kommunistiske bevegelsen og arbeiderklassen som helhet i en dobbelt ledelse, det kan ikke finnes to kommunistiske partier ved siden av hverandre. KUF, som er organisatorisk sjølstendig, arbeider under KPs og KIs (Kommunistiske internasjonale, red) ledelse og anerkjenner KPs og KIs program og taktikk. KUF underordner seg anvisningene fra KP og KI, som den høyeste instansen i den kommunistiske verdensbevegelsen.

KUFs rolle som kommunismens masseskole for den arbeidende ungdommen er ikke sdet samme som at hvert medlem av KUF derfor også er medlem av KP. KUF kaller seg "kommunistisk" nettopp fordi det er en kommunistisk organisasjon, sjøl om det ikke formelt er en partiorganisasjon.

KUFs rolle som en kommunistisk oppfostringsorganisasjon betyr på ingen måte at KUF må likne et "ungt" KP. Dets oppfostringsoppgaver, og dets rolle som oppfostringsorganisasjon betinger en forskjell i metoder og de forskjellige oppgavene

TA ET FAST GREP OM SJØLSTUDIENE!

Det er et faktum at vi fortsatt ikke er flirke nok til å studere. Spesielt når vi ser på hvilke krav klassekampen stiller for medlemmer av partiet vårt, og hvilke krav den vil stille i framtida. Et nøkkel-spørsmål her er å få grep om sjølstudiene. Det er viktig og nødvendig med studier i samband med møter og oppgaver, men det er utilstrekkelig. Det er også helt nødvendig at hele partiet kollektivt hever nivået sitt gjennom felles studier. Undersøkelser har vist at dette ikke blir skikkelig gjennomført - at særlig studier som ikke er direkte "matnyttige" ikke blir studert av alle, sjøl om de blir satt opp som sjølstudier.

Kamerater, å sluntre unna med studiene er et like alvorlig brudd på den demokratiske sentralismen som å sluntre unna avdelingsmøter uten skikkelig grunn. Og trek på hva det kan bety i framtida. F.eks. så gjennomfører nå hele partiet omfattende studier i tilknytning til spørsmålet om krig. Tenk om det viser seg at deler av partiet, når krigen bryter ut, står usikkert og vaklende og ute av stand til å lede kampen, fordi mange medlemmer ikke har et sjølstendig grep om den politiske linja, fordi de ikke studerte den grundig mens de hadde tid. Viser ikke NKP 1940 hva som kan skje når en ikke har grep om den politiske linja i en sårn situasjon? Og viser ikke også NKP 1940 at det er hvert enkelt partimedlems plikt å gjøre seg opp en sjølstendig mening og vurdering? Hver kan gjøre det i dag uten å ha studert det innflokke spørsmålet som krig er?

Sjølstudiene spiller en viktig rolle i partiets årsplan for 1977-78. I KKS studiespalte blir det anbefalt at følgende studier tas i september:
Mao Tsetung: Om den langvarige krigen
Mao Tsetung: Om 2. verdenskrig (hefte)
Prisippprogrammet kap II-V

Nå gjelder det altså å brette opp ermene og gå i gang. Men åssen skal vi sikre dette, åssen skal vi gjøre dårlige studievaner om til gode studievaner? Studieutvalget har tidligere kjørt forslag til møter om sjølstudier. Noen har holdt disse, andre ikke. Men vi kan ikke basere oss på å holde møter om alle studiene. Spesielt kan vi ikke det når vi oppsummerer at ett viktig trekk ved byråkratiet som vi må kjempe mot, er at det er altfor mange møter. SU vil derfor prøve å gi direkte hjelp til sjølstudiene ved å fortelle litt om bøkene, gi råd om åssen de kan leses, problemstillinger og motsigelser det er viktig å ha i tankene etc. Vi vil svært gjerne få kommentarer på åssend ette fungerer, og om det virkelig er til noen hjelp.

Til slutt litt mer om metoder:

- Sett av tid til å studere. Sjølstudiene skal ikke tas bare "innimellom" på trikken eller når du holder på å sovne (sjøl om det er utmerka å utnytte også den tida til å lese) Sjølstudiene må utføres i skikkelig våken tilstand, og du må tenke mens du leser, notere etc. Det er ingen skam å sitte hjemme en kveld for å studere.

- Strek under, lag problemstillinger, prøv å finne ut hva du synes du har grep om, og hva du ikke forstår. Prøv å bruke teorien på andre eksempler.
Plukk ut sentrale problemstillinger og diskuter dem med andre du treffer - det er ikke fraksjonisme!
Skriv innlegg til TF og FFP. Meld alltid fra om ting du ikke skjønner eller er uenig i, så det kan løses. Ta deg god tid når du studerer, og tenk!
- Eldre kamerater må føle et spesielt ansvar for nye kamerater og kamerater som har problemer med studier. Kontakt dem, og diskuter hvilke problemer de har. Noen vil kanskje ha behov for et studiemøte med noen kamerater, andre for noen gode råd. Omvendt må de som har store vansker med å studere melde fra til avdelinga si, så de kan få hjelp av den. Alle kan studere, men mange trenger hjelp for å komme i gang!

FØLG OPP DISKUSJONENE PÅ SOMMERLEIREN -

STUDER SPØRS- MÅLET OM KRIG

Sommerleirene i år har gitt et helt utmerka utgangspunkt for å følge opp dette spørsmålet gjennom studier. Det er viktig å sette i gang disse studiene nå, mens de store diskusjonene der ennå er relativt ferske. Vi tror det er en fordel å starte med å studere

BILDET: Formann Mao Tsetung hadde avgjørende innflytelse på strategien og taktikken til Folkets Frigjøringshær. Han anvendte på skapende vis marxismen-leninismen og ga sjøl betydelige bidrag til videreutviklinga av den revolusjonære marxismen blant annet på krigakunstens område. (Bildet ble tatt i Nord-Sjensi i 1956.) (Foto: Heinhaus)

PRINSIPPROGRAMMET

KAP II - KAP V

Det er bra å ta utgangspunkt i vår egen politiske linje når vi skal studere et spørsmål. Både fordi det er viktig at vi kjenner den til bonns og virkelig står på den. Men også fordi vårt eget program hele tida må være gjenstand for nye spørsmål og kritikk, ettersom vi utvikler politikken på forskjellige politiske fleter. Spesielt viktig i denne sammenhengen blir det å studere de avsnittene som har direkte tilknytning til krigsspørsmålet. Det gjelder hele avsnitt II som gir vår analyse av dette spørsmålet og bakgrunnen for det. Videre mener vi det er viktig å studere avsnittet om klasseanalysen (kap. II) med spesielt henblikk på åssen de forskjellige klassene og gruppene vil stille seg til en okkupasjon, og hvilken holdning de vil ta til okkupertmakta og kampen mot den. Videre er det sjølsagt viktig å studere punkt 24 grundig, som nettopp tar for seg de oppgavene proletariatet og partiet står overfor etter en imperialistisk okkupasjon. Etter dette er tida inne til å gå grundigere til verks når det gjelder historia, og studere de lærdommene vi kan trekke av en marxistisk oppsummering av den 2. verdenskrig.

MAO TSETUNG: OM 2. VERDENSKRIG.

Dette lille hefte inneholder oppsummeringer og analyse som både gir en marxistisk analyse av den 2. verdenskrig som vi er nødt til å ha klart for oss, men som også griper rett inn i de motsigelsene og diskusjonene som er mest avgjørende for å stake ut ei riktig linje for den neste krigen.

Særlig gir det verdifulle analyser til å vurdere rettferdig og urettferdig krig på en marxistisk, og ikke en sjablongmessig måte. Det tar også opp forholdet mellom et sosialistisk lands utenrikspolitikk og kampen folket i et undertrykt og okkupert land må føre. Boka er redigert slik at den med fordel kan leses fra starten og utover, ettersom svært mange av de viktigste poengene kommer i de første artiklene, og så blir utdypa og konkretisert seinere. Vi vil anbefale at artikkel 2 (Intervju med...) og art. 3 (Sovjetunionen og hele menneskeheten...) studeres spesielt grundig.

Hva kan vi lære i dag av å studere disse artiklene om 2. verdenskrig? I utdraget fra "Om den langvarige krigen" side 7-9 legger Mao fram det strategiske målet og kommunistenes syn på krig. Teorien om imperialismens epoke, om rettferdige og urettferdige kriger er grunnlaget for all taktikk og handling i ei førkrigstid og under sjøve krigen. Disse studiene kan utvides med: Lenin - "Sosialisme og Krig" og "Imperialisme - det høyeste stadiet i kapitalismen".

BILDET: Veggavis hengt opp av «det beinharde sjette kompaniet kritiserer «firerbanden» for dens forbrytelser og konspirasjon for å tilrane seg makta i partiet og staten. (Foto: Hsinhua)

Ta for deg kriger i dag, skaff deg viktige opplysninger om dem og finn ut hvilken side som fører rettferdig og hvilken side som fører urettferdig krig. Krigen Etiopia/Eritrea og Etiopia+Somalia kan være bra eksempler. Tenk også gjennom i hvilke situasjoner den borgerlige hæren i Norge kan føre en rettferdig krig og i hvilke situasjoner de er en del av en urettferdig krig. Det neste avsnittet "intervju med en korrespondent for Det Nye Kina om den internasjonale situasjonen tar for seg ikke-angrepspakta mellom Sovjet og Tyskland. Denne analysen av motsigelsene mellom imperialismaktene og hvordan Sovjet utnytta disse viser at pakta var et slag mot den engelsk-franske blokka som nekta å gå med Sovjet mot det fascistiske Tyskland og som ønsket seg et oppgjør mellom Tyskland og Sovjet slik at de sjøl kunne komme inn og ta sine imperialistiske gevinster på det rette tidspunktet. Vi veit hvordan NKP og mange andre i Norge ikke klarte å analysere denne pakta riktig. Manglende og usjølstendig analyse av verdenssituasjonen og ingen korrekt taktikk ut fra forholdene i Norge samt manglende skolerung i marxismen-leninismen førte til at NKP faktisk la veien åpen for okkupertmakta. Når det gjelder oss i dag prøver de rekasjonære hele tida å splitte Kinas utenrikspolitiske linje og vår egen taktiske linje ut fra våre forhold. EEC og Chile er eksempler. Det er derfor viktig at vi skolerer oss på Kinas utenrikspolitikk og vår egen politiske linje og kunne argumentere med at de tjener samme saka. I kapitlet om "Sovjetunionen og hele menneskeheten har samme interesser" går Mao inn på Sovjets politikk i motsetning til den falske "ikke-innblandingspolitikken" til England og Frankrike. Denne politikken var i virkeligheten en reaksjonær og imperialistisk politikk som hjalp fram det fascistiske og imperialistiske Tyskland. Borgerkrigen i Spania viste dette klart. Det som blir kalt "München-politikk", det å godta et imperialistisk lands annekasjoner under dekke av fredsparoler er også verdt et studium. Slike

situasjoner kan tenkes oppstå igjen. Da er det viktig å se kjernen i saka og ikke bare overflaten. Ta eksemplet med borgerkrigen i Spania. I dag er det sikkert mange som mener at ingen skal noen gang blande seg inn i andre lands anliggender og at arbeiderklassen og folket sjøl må kjempe for frigjøring og sosialisme.

Diskuter dette, kan ikke et slikt standpunkt opphøyes til prinsipp nettopp være reaksjonært i visse situasjoner. Prøv å tenke deg slike situasjoner. Ellers tar Mao her for seg forholdet mellom handel og krig og sier at en ikke må blande dette sammen. Det overrasker kanskje noen at Sovjet handla med både Tyskland, Spania og Japan under den spanske borgerkrigen og under den japansk-kinesiske krigen. Studer disse avsnittene og diskuter Kiras handel med f.eks. USA og Chile og revisjonistenes ville angrep på Kira og oss.

På side 20 ser Mao på Tysklands angrep på Polen 1. sept. -39 og Sovjets inngang i Øst-Polen 17. desember samme år. Hvem førte rettferdig krig? Hven urettferdig?

Se på Maos analyse av borgerskapet i Polen. Hva er AKP(m-l)s analyse av borgerskapet i Norge. Hva har denne analysen av det norske borgerskapet å si for vår linje i krigssituasjoner?

"Om den internasjonale enhetsfronten mot fascisme" side 27 og "Vendepunktet i den andre verdenskrigen" side 28.

Her tar Mao for seg situasjonene og krigstaktikken til Sovjet etter Tysklands angrep på Sovjet. Tenk gjennom hvorfor krigen skifta karakter til en antifascistisk krig og hva det betydde for kommunistenes taktikk.

Gjennom artiklene om 2. verdenskrig har vi fått bedre grep (og sikkert mange spørsmål!) om de prinsippene vi må vurdere en krig ut fra, og en bedre helhetlig vurdering av situasjonen. Da kan vi begynne å tenke mer konkret på åssen vi kan føre folkekrig.

MAO: DEN LANGVARIGE KRIGEN.

Denne boka inneholder et vell av erfaring fra den langvarige folkekrigen i Kira, og er en virkelig lærebok i folkekrig. Det er viktig å både studere den som en helhetlig oppsummering fra erfaringene til Kira, og tillempe den på situasjonen i Norge foran 3. verdenskrig. Målsettinga med å lese den er sjølsagt at vi skal lære å føre krig i Norge. Men den er ingen håndbok vi kan kopiere blidt, det som gjelds er først og fremst å få grep om de politiske prinsippene, og åssen Mao bruker dem på situasjonen i Kina. Men erneset skal vi sjølsagt også gå videre og vurdere dem konkret på folkekrig i Norge, ut fra hvilke forutsetninger som er like og hvilke som er annerledes.

Det er ikke et kapittel i denne boka som ikke gir mye viktig lærdom, og alle bør leses grundig. Vi vil allikevel framheve noen som spesielt viktige i den

fasen vi står i nå - når det gjelder å begynne å få grep om spørsmålet i det hele tatt.

De tre første kapitlene (Problemet, grunnlaget for problemet og gjendrivelse av teorien om nasjonal underkuing) tar opp grunnlaget for hele krigen - at Kira gjennom en langvarig krig kan seire over Japan, og hvorfor bl.a. teorien om at Kina må bli underkua er feilaktig. Disse må vi studere grundig, og tillempe på situasjonen vår. Teorien om at Norge vil bli underkua uansett at det ikke nytter å slåss - er en av de viktigste hinderne i massene når det gjelder å forberede folk på å slåss mot en imperialistisk okkupant. Denne kampen nå vi føre nå, men da må det gjøres konkret og grundig, slik Mao gjør her. Vi må overbevise folk i dag om at det er mulig å seire over en okkupasjon foretatt av ei supermakt. Åssen gjør vi det?

En fin måte å få konkret analyse av Norges stilling i en slik krig, er å sette opp en oversikt over positive og negative faktorer for Norge og Sovjet (som den mest sannsynlige angriperen) under en okkupasjon, og åssen disse vil utvikle seg. Dette begynte mange med under sommerleiren.

Denne diskusjonen må vi føre videre. Konklusjonen må bli et svar på hvorfor og under hvilke forutsetninger den norske folkehæren vil drive ut okkupantmakta. Så kan vi prøve krafta i analysen gjennom diskusjoner med massene.

Det vil også være nyttig å gå videre i analysen og ta for seg de tre stadiene i den langvarige krigen (s.40). Dette er mere upleyd mark, og vi vil sikkert tenke mye gærnt, men det er en bra måte å trene seg opp til å analysere sjølstendig på. Dessuten er det viktig også å ha et visst grep om åssen de første fasene i krigen - hvor vi er underlegne eller likeverdige, legger grunnlag for offensiven og den endelige seieren, når det gjelder å gå imot teorien om at Norge må bli underkua.

Fra s. 56 og utover kommer noen kapitler som tar for seg noen grunnleggende politiske prinsipper for folkekrigen. For det første forholdet mellom rettferdig og urettferdig krig (Vi kjemper for varig fred s. 56), for det andre betydninga av menneskets subjektive innsats (menneskets rolle som drivkraft i krigen, s. 59), for det tredje forholdet mellom krig og politikk - at krig er en fortsettelse av politikken, men med sine egne særtrekk - "krig er politikk med blodsutgytelse" (Krig og politikk, s.61) og for det fjerde betydninga av politisk mobilisering til krigen og hva det består i (Politisk mobilisering til notstandskrigen, s. 63). Det femte er et svært viktig avsnitt som tar for seg Målet for krigen (s.65) som "å bevare egne styrker og tilintetgjøre fienden". Her er det helt sikkert motsigelser og usikkerhet hvis vi tar for oss konkrete situasjoner, spesielt på å avveie de to. Mao sier helt klart "at å ødelegge fienden er hovedmålet i krigen og det å bevare seg sjøl i annen rekke, fordi bare ved å ødelegge fienden

Vi må avvise snever økonomistisk tankegang og drive med allsidige politiske avsløringer.

"Derfor er det slik at hvor nye vi enn prøver å gi den økonomiske kampen sjøl en politisk karakter, vil vi aldri bli i stand til å utvikle den politiske bevissheten til arbeiderne (til det nivå den sosialdemokratiske bevegelse har) ved å holde oss innfor ramma med økonomisk kamp, for den ramma er for snever." (Lenin: Hva må gjøres s. 91)

"Vi sosialdemokrater vil organisere disse landsomfattende avsløringene og alle spørsmål som blir reist gjennom agitasjonen vil bli forklart i en gjennomført sosialdemokratisk ånd, uten noen innrømmelser til forvrengningene av marxismen, enten de er overlagte eller uoverlagte. Den allsidige politiske agitasjonen kommer til å bli ført av et parti som sårler et udelelig helhet angrepet på regjeringa i hele folkets navn, den revolusjonære opplæringa av proletariatet og sikringa av dets politiske sjølstendighet, rettleinga av den økonomiske kampen til arbeiderklassen og utnyttirga av alle de spontane konfliktene som oppstår mellom proletariatet og utbytterne og driver et økende antall fra proletariatet over til leiren vår."

(Lenin: Hva må gjøres s. 102-103)

"For det første. Ei allmenn økning av lønnsnivået vil føre til et fall i den almenne profittraten, men stort sett ikke virke inn på vareprisene.

For det andre. Den almenne tendens i den kapitalistiske produksjonen er ikke å heve, men å senke det gjennomsnittlige lønnsnivået.

For det tredje. Fagforeninger gjør godt arbeid som sentre for motstand mot overgrep fra kapitalen. De svikter delvis når de bruker makta si uklokt. De svikter helt når de begrenser seg til geriljakrig mot virkningene av det bestående systemet, i stedet for

samtidig å prøve å forandre det, i stedet for å bruke de organiserte kreftene sine som en hevstang for den endelige frigjøringa av arbeiderklassen, det vil si den endelige avskaffinga av lønssystemet." (Marx: Lønn, pris og profitt)

Spørsmål til diskusjon:

1. Diskuter viktigheten av planlegging for å vite hvem vi innretter oss på, for å kunne oppsummere tendenser og korrigerende feil, og for å kunne sette i verk høvelige tiltak. Vurder kritisk deres egen erfaring med planlegging.
2. Diskuter påstanden om at det å ivareta massenes daglige behov er en forutsetning for å kunne mobilisere dem kampen for den sosialistiske revolusjon. Diskuter egne erfaringer med kampen for massenes velferd. Bruk eksempler fra forrige årsmøte i foreninga og fra den lokale kampen på arbeidsplassene.
3. Diskuter påstanden om at ei linje for bare å ta utgangspunkt i økonomisk kamp ikkeer ei linje for seier i den økonomiske kampen, men forverring fordi ingen økonomisk kamp kan ses uavhengig fra samfunnet for øvrig. Vurder egen praksis kritisk med henblikk på økonomistiske feil.

Studier:

Mao: Skr. i Utv.: Sørg for massenes velferd
ø Feste oppmerksomhet på metodene for arbeid.

Altomfattende planlegg. og høvelige tiltak(s.338)

Lenin: Hva må gjøres: Arbeiderklassen som kjempende fortropp for demokratiet (s.90)

Marx: Heftet om Lønn, pris og profitt.

(Utdrag i AKP's studiebok trinn 2)

Heftet: "Streik" Om økonomisk og politisk kamp."

Her er Einar Gerhardsen freira i fortelje delegasjonen frå Oslo Jern og Metall til han og var radikal i ungdommen, men at no var det slutt på klassekampen. (Foto: Klassekampen)

Oslo ligg godt an i verve- kampanjen for LENIN-SERIEN

Som de ser av Klassekampen har Oslo snart nådd 50% av målsettinga si i Lenin-kampanjen. Dette er ikkje noko grunn til å liggje på latsida i denne saka. Oslo-tala har ikkje auka særleg snøgt i det siste. Storparten av abonnentane vart verve for 1. mai. Mange vart verve på festen i Konserthuset, eir god del på stormote i DNS i april.

De kan les om kampanjen i nummeret av TF for denne månaden. Eg skal ikkje ta det som står der oppatt. Eg skal berre minne om at serien ikkje er laga "for partiet". Han er laga som ei standardutgåve av Lenin for alle som vil verta kjende med det Lenin skreiv. Det er inga meiring i å slå seg til ro med å verve den inste kretsen. Gå aktivt på folk av ulike slag. Freist og å spørje folk som reknar seg som revolusjonære eller sosialistar på ei eller anna vis, men som ikkje står oss direkte. Det er viktig å få roynsler for kven vi kan nå med dette arbeidet. Hugs på at Lenin-serien ikkje er eit eirstående tiltak. Forlaget Oktober kjem til å gje ut slike "Verk i utval" av alle klassikarane i åra framover.

Lenin-abonnementskampanjen er ei investering vi gjer no for framtida. Vi vil ha Lenin-bibliotek til mange folk av ulike slag no. Dei vil bli svært verdfulle "ammunisjonsdepot" i mange slags kampar, både praktiske dagskamper og teoretiske og politiske oppgjer med revisjonistiske straumdrag eller partikleyv-er. Er bøkene ute no, vil vi kunne vise mange folk til Lenin-verk frå heile levetida hans når vi treng det, og dei vil ha dei tilgjengelege. Vi må og sjå i auge at tida idag gjev oss eit sjeldent høve til å spreie slik litteratur legalt i masseomfang. Som revolusjonære veit vi at marxist-leninistisk litteratur vil bli forbode når klassekampen skjerper seg slik at borgerskapet kastar den demokratiske hanen.

Gjer opp med sjølgod sekterisen i innsatsen for kampanjen. Ta opp spørsmålet om Lenin-abonnement overalt der høvet byr seg. Legg opp konkrete planar med denne kampanjen som i alt anna arbeid.

O.F.

DEBATT:

TO LINJER I SYNET PÅ
STREIKEKOMITEENES ROLLE.

I diskusjonene om plattform for streikestøttekomiteene i Oslo står det to motstridende linjer opp mot hverandre. Dette innlegget er ikke ment som ei fullstendig oppsummering av plattformdiskusjonene, men det vil ta stilling til og reise denne viktige motsetningen til diskusjonen. Jeg vil sterkt oppfordre kamerater som jobber i streikestøttekomiteer til å skrive innlegg i denne diskusjonen.

Streikestøttekomiteene har en viktig funksjon i klassekampen i byen. De har som oppgave å gjøre det mulig å føre streik ved å drive politisk og økonomisk støttearbeid. Derfor har også SSK-ene hatt en plattform som høver for den oppgava de har:

1) Støtte til alle rettferdige streiker og aksjoner blant arbeidsfolk og andre grupper av det norske folket.

1 b) Også i utlandet.

2) Støtten gis på de streikendes egne vilkår.

Denne typen plattform klargjør oppgava til SSK-ene og den gjør det mulig å rekruttere bredt. Med ei slik plattform kan folk som tilhører ulike politiske grupperinger bli mobilisert til støttearbeid, og de får anledning til å hente viktige politiske erfaringer i støttekomiteene. Dette er den viktigste gruppa for SSK-ene å jobbe med. Ettersom streikeaktiviteten vokser vil vi få oppleve stor-streiker av en helt annen dimensjon enn det vi har hatt hittil. Eva ville skjje dersom mange tusen mennesker var i streik samtidig? Da vil vi være nødt til å spre støttearbeidet til andre grupper enn de som er aktivister idag.

Den feilaktige linja har etterhvert konkretisert seg på følgende måte:

1. For å bli aktivist må en ha avslært og tatt avstand fra SV og DNA
2. Ha avslært statens volsapparat, spesielt politiet.
3. Mobilisere SSK-aktivister til "kamp for egne krav".

Først til punkt 1.

Jeg mener dette punktet vitner om reindyrka sekterisme i SSK-arbeidet. Her skal vi altså i utgangspunktet tuelukke alle som oppfatter seg som sympatisører eller medlemmer av SV eller DNA. Her er det viktig hvilken stilling de har tatt til den streika som pågår. Ta for eksempel streiker på Brygge. Det var mange DNA, og SV-sympatisører som støttet denne streika, for ikke å snakke om partiløse.

Dessuten er det ikke sikkert at de streikerde sjel har avslært SV og DNA i alle tilfelle. Hvordan kan SSK-ene drive støttearbeid for en streik når de streikende sjel ikke kan godta eller ikke kan ta stilling til plattformen til støttekomiteene?

Med en slik paragraf i plattformen vil vi isolere oss fra de breie folkenassene som ennå har illusjoner om SV/DNA. Vi vil også stå i fare for å isolere oss fra de streikende sjel.

Til pkt. 2.

Idag ser vi en klar opptrapping i bruken av politi mot streikende arbeider. Dette er det viktig å sluss mot. Men fremdeles er det sånn at mange folk som tok avstand fra politiets angrep på bryggearbeiderne ikke har avslært politiet som redskap for herskerklassen. Vi vil også i framtida ville drive støttearbeid for streiker der politiet ikke blir satt inn, og der de streikende sjel betrakter politiet som "snille onkel politi"

Til pkt. 3.

I argumentasjonen for at SSK-ene skal mobilisere folk på egne krav dukker det opp mange argumenter som lukter av trotskisme. F.eks argument som alle hendelser henger sammen, blir brukt i denne sammenheng. Jeg mener at disse kameratene ikke har forstått den oppgava SSK-ene har. I stedet forsøker de å om-danne SSK-ene til å bli et politisk parti. Kameratene undervurderer fullstendig frontens betydning i kampen mot klassefienden. Det er ikke SSK-enes oppgave å mobilisere folk til "kamp for egne krav". SSK-ene skal drive støttearbeid ut i fra der politiske plattformen som de streikende sjel trekker opp.

Forsvarerne av dette synet ser på det å drive støttearbeid som "småborgerlig" eller "borgerlig veldeighet". Dette er argumenter som viser klare trotskistiske tendenser. Det er typisk for såkalte "venstre"-grupperinger at de ikke anerkjenner fronter med klart avgrensede målsetninger og plattformen. Det er viktig å være klar over at dette ikke er ei linje for å gjøre fronten "mer revolusjonær", men ei linje for å nedlegge fronten og derved å sabotere kampen for sosialismen.

Vi må slå fast en gang for alle at det er de som går ut i kamp som bestemmer grunnlaget for kampen. Det er det kommunistiske partiet sin oppgave å veilede de streikende og gi kampen deres perspektiver. Og det er streikestøttekomiteenes oppgave å gi støtte, politisk og økonomisk slik at streiken kan vinne fram.

Disse tre oppgavene må skilles klart fra hverandre dersom SSK-ene skal kunne bli breie og effektive støttekomiteer. Vi må avvise alle tendenser til fagopposisjon som når SSK-ene griper inn i grunnlaget for streikene.

Støtt de streikende på deres egne vilkår.

SSK-aktivist

Redaksjonen mener det er svært viktig at denne diskusjonen fortsetter. Vi støtter fullt ut innsenderens oppfordring om å skrive innlegg til FFP om disse problemene.

Red.

